

مقایسه عوارض زودرس زخم‌های جراحی در دو روش جراحی باز و لپاراسکوپی در بیمارستان میلاد

بیژن خراسانی^۱ (MD)، عبدالرحیم قلیزاده پاشا^۲ (MD)

۱ - دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی تهران

۲ - دانشگاه علوم پزشکی بابل

چکیده

سابقه و هدف: عوارض زخم‌های جراحی (بخصوص عفونت زخم) یکی از مشکلات قابل طرح در بخش‌های جراحی است. عوارض زخم‌های جراحی به دو دسته زودرس و دیررس تقسیم می‌شوند. از عوارض شایع و زودرس زخم‌های جراحی می‌توان هماتوم، سروما و عفونت زخم را نام برد. در سال‌های اخیر استفاده از تکنولوژی مانند دخالت لپاراسکوپی تحولی عظیم در جراحی‌های عمومی و تخصصی بوجود آورده است.

مواد و روش‌ها: این بررسی بر روی ۲۱۰ بیمار از بیماران بستری شده در بیمارستان میلاد از سال ۸۴-۸۲ که تحت عمل قرار گرفته بودند انجام شده است. بیماران به دو گروه A که به روش باز و گروه B که به روش لپاراسکوپی عمل شده بودند تقسیم شدند. بیماران بصورت تصادفی ساده کاندید دو روش می‌شدند و تست آماری این مطالعه، آزمون نسبتی بوده و مطالعه به روش تجربی (Experimental) و به صورت Clinical trial مورد بررسی قرار گرفته است.

یافته‌ها: از کل بیماران، تعداد ۱۳۰ بیمار زن و ۸۰ مرد بودند. میزان وفور نسبی عوارض زودرس زخم‌های جراحی در ۱۰۶ بیمار که به روش باز و ۱۰۴ بیمار که به روش لپاراسکوپی تحت عمل قرار گرفته بودند به ترتیب ۸ مورد و ۱ مورد بود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان می‌دهد که در روش لپاراسکوپی برخلاف روش باز، به خاطر آسیب بافتی کمتر نیاز به دیسکسیون کمتر و به خاطر احتمال آسیب کمتر به عروق خونی عوارض زودرس زخم‌های جراحی کمتر رخ می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: عوارض زخم جراحی، لپاراسکوپی، جراحی باز،

مانعی مکانیکی در بهم رسیدن لبه‌های زخم مسیر بهبودی را مختل می‌سازد [۱ و ۲].

عوامل شایع مستعد کننده هماتوم شامل: دیسکسیون وسیع زیر جلدی، اختلالات انقادی، نبستن دقیق عروق (ليگاتور نکردن) و استفاده از داروهای بی‌حسی موضعی که دارای آبی‌نفرین هستند می‌باشد.

علائم بالینی هماتوم به صورت احساس درد، فشار و تورم

مقدمه

عوارض زخم‌های جراحی به دو دسته عوارض زودرس و دیررس تقسیم می‌شوند. از عوارض شایع و زودرس زخم‌های جراحی می‌توان هماتوم، سروما، عفونت زخم و از هم‌گسیختگی زخم را نام برد.

هماتوم در هر زخmi ممکن است ایجاد شود که با فراهم نمودن محیطی مناسب برای رشد باکتری‌ها و همچنین ایجاد

کاهش عوارض فوق داشته [۹ و ۱۰] به لحاظ اینکه از نظر زیبایی اسکار بسیار کمتری داشته و علاوه بر آن بیماران، پس از عمل درد کمتری دارند و مهم‌تر از آن به لحاظ کاهش عوارض جراحی، کاهش عفونت‌های پس از جراحی، کاهش فتق انسزیونال و دوره استراحت کمتر پس از عمل و حضور زودتر در حوزه کار و فعالیت از نظر اقتصادی نیز با اقبال زیادی مواجه شده است [۱۱ و ۱۲].

جدول ۱. تقسیم‌بندی زخمهای جراحی

مثال	تعريف	گروه
ترمیم فتق، بیوپسی پستان،	تمیز (Clean)	I
کوله سیستکتومی، جراحی انتخابی GI	تمیز - آلوده - contaminated)	II
زخمهای ترماتیک، زخمهایی که شرایط استریل رعایت نشده، زخم روی پوست آلوده، زخم روی دستگاه گوارش وادراری عفونی	آلوده (Contaminated)	III
دبورتیکولیت پرفوره، عفونت‌های نکروز ان بافت نرم	عفونی (Infected)	IV

هدف از این تحقیق مقایسه بروز عوارض در دو روش جراحی باز و لپاراسکوپی بوده که بتوان از روشی که عوارض کمتری دارد بیشتر استفاده کرد.

مواد و روش‌ها

این بررسی بر روی ۲۱۰ بیمار از بیماران بستری شده در بیمارستان میلاد از سال ۸۴-۸۲ که تحت عمل قرار گرفته بودند انجام شده است.

کل بیماران به دو گروه A (۱۰۶ بیمار که به روش باز و گروه B (۱۰۴ بیمار که به روش لپاراسکوپی عمل شده بودند، تقسیم شدند. بیماران بصورت تصادفی ساده کاندید دو روش می‌شدند و تست آماری این مطالعه، آزمون نسبتی ۲ بوده است.

Clinical trial مطالعه به روش تجربی و به صورت مورد بررسی قرار گرفته است.

زخمهای جراحی است که با اقداماتی چون هموستاز دقیق حین جراحی، تکنیک‌های جراحی دقیق در کاهش فضاهای مرده و همچنین با پانسمان‌های فشاری می‌توان از بروز این عارضه کاست [۲].

سروما یا تجمع لف در محل جراحی یکی دیگر از عوارض زودرس زخمهای جراحی است که با تورم بدون درد خود را نشان می‌دهد [۳]. این عارضه معمولاً در جراحی‌هایی که در طی آن دیسکسیون نواحی حاوی گره‌های لنفاوی (آگزیلا، گردن، کشاله ران) یا در نقاطی که پس از عمل فضای مرده قابل توجهی باقی می‌ماند مانند ماستکتومی توtal، ابدومینوپرینال رزکسیون ایجاد می‌شود. تشکیل سرومای ترمیم زخم را به تاخیر می‌اندازد و خطر عفونت زخم را افزایش می‌دهد [۴].

عفونت زخم جراحی به کلونیزاسیون $> 10^5$ تعداد باکتری در زخم همراه با علائم کلینیکی همچون درد موضعی، سلولیت، گرمی، قرمزی، ادم و اگزودای چرکی اطلاق می‌شود [۵]. عوامل متعددی در ایجاد عفونت نقش دارند مانند: منشاء باکتری، مدت عمل جراحی، مصرف کورتون، نوع باکتری، وجود جسم خارجی، هیپوکسی، ویرولانس باکتری، آسیب بافتی، بیماری زمینه‌ای، تعداد باکتری، وجود هماتوم یاسروما، هیپوتانسیون و شوک، مقاومت باکتری، سن بیمار، شیمی درمانی.

از نظر جراحی، زخمهای از نظر تراکم باکتری به ۴ نوع تقسیم می‌شوند [۶ و ۲] (جدول ۱).

در جراحی‌های روی دستگاه گوارش و صفراءوی و ناحیه برینیه در اغلب موارد باکتری‌های گرم منفی و بی‌هوایی‌ها عامل عفونت هستند در حالی که در سایر موارد شایع‌ترین میکروارگانیسم‌های عامل عفونت، استافیلوکوک طلایی یا استرپتوكوک‌ها هستند [۷].

استفاده از آنتی‌بیوتیک سیستمیک میزان عفونت در زخمهای نوع II و III را کاهش می‌دهد [۸].

در سال‌های اخیر حضور و مداخله تکنولوژی در جراحی مانند استفاده از لپاراسکوپی تغییر و تحول چشمگیری در

نظر عوارض زخم جراحی مورد بررسی قرار گرفتند. جهت رعایت موازین اخلاقی تحقیق، پس از توضیح لازم به بیماران پس از قبول بیماران به این بررسی وارد می‌شدند.

نتایج

از کل بیماران (۲۱۰ بیمار) تعداد ۱۳۰ بیمار زن و ۸۰ بیمار مرد بودند.

بر حسب نوع زخم‌های جراحی تعداد بیماران در هر گروه به شرح زیر بود.

گروه I (زخم تمیز) ۴۱ نفر

گروه II (زخم تمیز - آلوده) ۱۴۴ نفر

گروه III (زخم آلوده) ۲۵ نفر

در گروه I ۲۴ بیمار به روش باز و ۱۷ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در گروه II ۶۹ بیمار به روش باز و ۷۵ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در گروه III ۱۳ بیمار به روش باز و ۱۲ بیمار به روش لپاراسکوپی عمل شدند.

در این مطالعه بیمارانی که زخم‌های جراحی آنها از نوع I، II، III بودند کاندید عمل به دو روش باز و لپاراسکوپی می‌شدند. بیمارانی که قبل از جراحی سابقه بیماری‌های زمینه‌ای (نارسایی قلبی، کبد، ریه، دیابت و) و سابقه رادیوتراپی و شیمی درمانی و مصرف کورتون و سن بالای ۶۰ داشتند در مطالعه قرار نمی‌گرفتند و اگر شرایط زیر نیز حین عمل جراحی رخ می‌داد این بیماران نیز از مطالعه حذف می‌شدند:

طول مدت عمل بیشتر از ۲ ساعت

زخمی که حین جراحی، عفونی تشخیص داده شود.

عوارض زودرسی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت شامل هماتوم، عفونت زخم و سرومای باشد. بیماران بر حسب نوع زخم‌های جراحی به سه گروه I تمیز و II تمیز - آلوده و III آلوده تفکیک شده و به ۵ گروه سنی (۰-۲۰، ۲۱-۳۰، ۳۱-۴۰، ۴۱-۵۰، ۵۱-۶۰ سال) تقسیم شدند.

کلیه بیماران که تحت عمل به دو روش باز و لپاراسکوپی قرار گرفته بودند از روز بعد از عمل تا ۱۰-۱۵ روز در بخش جراحی و یا ضمن مراجعه به درمانگاه توسط یک جراح مشخص و ثابت معاینه و با ثبت اطلاعات در فرم مخصوص از

جدول ۲. توزیع فراوانی آلوده‌گی زخم‌ها در دو نوع جراحی

		کل	لپاراسکوپی	جراحی باز	Difference
	تعداد	۲۱۰	۱۰۴	۱۰۶	
جنس	زن	۱۳۰	۷۱	۵۹	NS
	مرد	۸۰	۳۳	۴۷	
سن	میانگین $\pm SD$	$۴۲/۲ \pm ۵/۴$	$۴۴/۰ \pm ۱۰/۸$	$۴۲/۴ \pm ۹/۵$	NS
نوع زخم	I گروه	۴۱	۱۷	۲۴	NS
	II گروه	۱۴۴	۷۵	۶۹	
	III گروه	۲۵	۱۲	۱۳	
Complications	هماتوم	۲	۱	۱	NS
	Wound infection	۷	۰	۷	S
	سروما	۰	۰	۰	NS
	Wound Dehiscence	۰	۰	۰	NS
	جمع	۹	۱	۸	S

جدول ۳. توزیع فراوانی افراد بر حسب ایجاد عوارض و به تفکیک سن (فقط در گروه سنی ۲۱-۳۰ اختلاف بین دو روش معنی دار است).

۵۱-۶۰ سال		۴۱-۵۰ سال		۳۱-۴۰ سال		۲۱-۳۰ سال		۰-۲۰ سال		کل		
تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	تعداد زخم های جراحی	تعداد پرورش دار	
۲	۲۸	۱	۴۵	۲	۱۵	۳	۱۲	۰	۶	۸	۱۰۶	باز
۰	۳۱	۰	۴۴	۱	۱۴	۰	۱۳	۰	۴	۱	۱۰۴	لاپاراسکوپی

از طرفی در بیماران مبتلا به فتق از آنجا که انسزیون جراحی در ناحیه کشاله ران می باشد به لحاظ وجود عروق و گره های لنفاوی احتمال آسیب و ایجاد سرومای بیشتر از زمانی است که از روش لاپاراسکوپی استفاده می شود زیرا محل ورود پروره های لاپاراسکوپی در ناحیه کشاله ران نمی باشد. در مطالعاتی که قبلا صورت گرفته عفونت زخم جراحی در روش باز در زخم های تایپ I حدود ۲-۳ درصد و در تایپ II و III شیوع عفونت از ۷-۱۸ درصد متغیر بوده است.

اما در این مطالعه در ۱۰۶ بیماری که به روش باز عمل شدند ۸ بیمار (۸ درصد) دچار عارضه شده بودند که ۱ بیمار دچار هماتوم شده و زخم آن از نوع آلوود (زخم تایپ III) و ۷ بیمار (۷/۵ درصد) دچار عفونت زخم بودند (۴ درصد زخم تایپ I، ۷ درصد زخم تایپ II و ۱۶ درصد زخم تایپ III) که نشان گر همسان بودن میزان بروز عفونت زخم در این مطالعه با مطالعات قبلی است اما در روش لاپاراسکوپی میزان بروز عفونت زخم در هر سه تایپ زخم صفر بوده است. در مطالعه ای که دکتر M.Trias و همکارانش در بارسلونا انجام داده بودند به این نتیجه رسیدند که میزان بروز عارضه عفونت جراحی در روش لاپاراسکوپی کمتر از روش جراحی باز می باشد [۱۴]. همچنین در بررسی که آقای Watson و همکارانش در دانشگاه آدلید استرالیا انجام دادند، اعلام نمودند در روش لاپاراسکوپی سیستم ایمنی بهتر از جراحی باز حفظ می گردد لذا میزان بروز عوارض هم کمتر است [۱۵].

در این مطالعه با مقایسه عوارض زودرس زخم های جراحی بین دو روش باز و لاپاراسکوپی نتایج زیر بدست آمد: از ۱۰۶ بیمار که به روش باز تحت عمل قرار گرفته بودند ۸ بیمار دچار عوارض زودرس زخم های جراحی شدند. اما از ۱۰۴ بیمار که به روش لاپاراسکوپی عمل شدند فقط یک بیمار (هماتوم زخم در عمل فتق) دچار عارضه شد (جدول ۲). ضمناً توزیع فراوانی افراد بر حسب ایجاد عوارض و به تفکیک سن فقط در گروه سنی ۲۱-۳۰ معنی دار بود (جدول ۳).

بحث و نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان می دهد که عوارض زودرس زخم های جراحی در روش لاپاراسکوپی کمتر از روش باز است. با استفاده از روش لاپاراسکوپی آسیب بافتی کمتر می باشد و از طرفی به علت عدم نیاز به دیسکسیون و به خاطر احتمال کمتر آسیب عروقی برخلاف روش باز (که تمام موارد فوق یعنی آسیب بافتی و عروقی به علت دیسکسیون بیشتر، احتمال بیشتری دارد) عوارض زودرس زخم (عفونت، هماتوم، سرومای) نیز کمتر رخ می دهد [۱۰ و ۱۳]. در روش لاپاراسکوپی به خاطر اینکه می توان پروره های لاپاراسکوپی را از نقاطی از پوست وارد کرد که به عروق سطحی آسیب وارد نشود (درصورتی که در روش باز اجتناب ناپذیر است) لذا می تواند از عوامل موثر در کاهش هماتوم باشد. نور دوربین لاپاراسکوپی در دیدن عروق سطحی محل ورود پروره ها می تواند کمک کننده باشد.

درمانگاه که ما را در این مطالعه کمک و یاری کردند نهایت تشکر بعمل می‌آید.

منابع

- [1] Mark L, Shapiro B, Peter B. A good surgical complication In: Schwartz. Principles of surgery. New York. 8th Edition, MC Grow-Hill Inc. 2005. 333-357.
- [2] Michael GF. Complication of wound Healing In: Complication in surgery. Philadelphia, Lippincott Williams and Wilkins, 2006. 544,107
- [3] Pellegrini C, Post operative surgical complication In: Current surgical Diagnosis & Treatment. Edited by Lawrence W. Way, 9 Edition, 1991. 25-26.
- [4] حاذقی ک. آنتروپاکتریاسه، در کتاب میکروبیولوژی پزشکی. انتشارات جهاد دانشگاهی اصفهان، ۱۳۷۰، چاپ چهارم صفحات ۶۲۴-۶۳۱
- [5] ادیب ع. قفقازی، پنی سیلین ها و سفالوسبورین ها در کتاب فارماکولوژی پایه و بالینی، ۱۳۶۸، چاپ سوم، صفحات ۱۳۱۰-۱۳۱۲
- [6] David L. Dunn J. Gregory J. Beilman Surgical Infection, In: Schwartz. Principles of surgery. MC Grow- Hill, Inc. 8th ed., 2005, 109,118-120
- [7] Mary MD. Continuous 10 year wound infection surveillance, Arch, surgery, 1990, 125-797
- [8] اوحدی‌نیا ح. روش‌های علمی میکروبیولوژی عمومی و کاربرد آن در علوم پزشکی، انتشارات کلمه، ۱۳۷۸، صفحات ۲۶۰ تا ۲۶۵
- [9] Ahrendt SA. Biliary tract surgery. Curr Gastroenteral Rep. 1999 Apr; 1(2): 107-15.
- [10] Shamiyah A, Wayand W. Laparoscopic surgery: early and late complication. Langenbecks Arch Surg. 2004 Jun; 389 (3): 164-171.
- [11] Martinez VA, Docobo OF, Mena KJ. Laparoscopic Cholecystectomy in the treatment of biliary lithiasis: outpatient surgery or stay unit. 2004 Jul; 96(7): 452-9
- [12] Fassiadis N, Pepas L, Grandy-smith S. Outcome and patient acceptance of outpatient Laparoscopic Surgery. JSLS. 2004 Jul-Sep; 8(3):251-253.
- [13] Chang L, Sinanan MN. Infection after Laparoscopy. Current treatment options in infections disease 2002, (4) 389-393.
- [14] Targarona EM, Balague C, Trias M. Laparoscopic surgery and surgical infection, British Journal of Surgery, 2002, 87(5): 536-544.
- [15] Watson DI, Effect of Laparoscopy on Immune Function, Br j surg., 2002, 88(10): 1296-1306.
- [16] Juul P. Randomized clinical trial of laparoscopic versus open inguinal hernia repair, Br. j surg., 2003, 86(3): 316-319.

در مقابل در بررسی دکتر P. Juul بروی ۱۳۸ بیماری که فقط آنها به روش لپاراسکوپی و ۱۳۰ بیماری که فقط آنها به روش باز ترمیم شده بود به این نتیجه رسید که میزان بروز عوارض جراحی در هردو روش یکسان است [۱۶].

در مطالعه ما در روش لپاراسکوپی نه تنها کلا میزان بروز عوارض زودرس کمتر بود بلکه بطور خاص میزان عفونت زخم نیز در این روش کمتر دیده شد ($p < 0.05$).

از طرف دیگر از نظر ظاهر و زیبایی (Cosmetic) نیز در روش لپاراسکوپی به خاطر انسزیون‌های بسیار کوچک و حدکثر ۱ تا ۵ سانتیمتر برخلاف روش باز که دارای سوچورهای متعدد و زیاد بوده و به خاطر انسزیون‌های بزرگ‌تر احتمال آسیب بافتی بیشتر می‌باشد، این موضوع مهم نیز بیشتر رعایت می‌شود.

پیشنهادات

این مطالعه کاهش بروز عوارض زودرس زخم‌های جراحی در روش لپاراسکوپی را نشان می‌دهد ولی به لحاظ نو بودن روش لپاراسکوپی و کم بودن پژوهش در این زمینه خصوصاً بررسی‌های اختصاصی‌تر، لذا جهت قضاؤت بیشتر و بهتر ضروری است بررسی‌های دیگری در این زمینه صورت گیرد.

تشکر و قدردانی

جا دارد از پرسنل اطاق عمل و مسئول اطاق لپاراسکوپی سرکار خانم مستجاب و همچنین پرسنل بخش جراحی و

Archive of SID